

РЕШЕНИЕ

№ 1469

гр. София, 27.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 7-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ИВАН АЛ. СТОИЛОВ

при участието на секретаря Стефани М. Матова като разглежда докладваното от ИВАН АЛ. СТОИЛОВ Административно наказателно дело № 20211110216474 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН

С НП № 606631-F628035/15.10.2021 г., издадено от Росица Тодорова-Стойкова - Директор на офис „Център” при ТД на НАП-София,

на *****, с ЕИК по *****, представлявано от ОГН. Г. КЛ.,

за това, че *****, в качеството му на работодател и осигурител, не подало в ТД на НАП-София, офис „Център“, Декларация образец № 6 „Данни за дължими вноски и данък по чл. 42 от ЗДДФЛ“ за месец май 2021 г. в установения с разпоредбата на чл. 4, ал. 3, т. 1, вр. с чл. 4, ал. 1, т. 1, б. „а“, пр. 1 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (Наредба № Н-13/17.12.2019 г.) срок, като срокът за подаване на Декларация образец № 6 за месец май 2021 г. изтичал на 25.06.2021 г. С горното била нарушена разпоредбата на чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. и чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО, като нарушението е било извършено на 26.06.2021 г., когато бил изтекъл законоустановения срок за подаване на Декларация образец № 6 за месец май 2021 г., а мястото на извършване на нарушението било в ТД на НАП-София, офис „Център“ – компетентната териториална дирекция, поради което на ***** е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева на осн. чл. 355, ал. 1 от КСО.

Постановлението е обжалвано в срок от *****, чрез управителя О.К., който в подадената жалба моли НП да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. В жалбата и в с. з., посредством процесуален представител, се изтъква, че нарушението било извършено за първи път и от допуснатото закъснение по подаване на Декларация образец №

6 не били възникнали никакви обществено опасни последици или щета за фиска, което предполагало случаят да бъде считан за „маловажен“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. По времето на нарушението дружеството се намирало в обявена епидемиологична обстановка и с нарушен работен график. В с. з. се допълва, че счетоводителят Дилински, който обслужвал счетоводството на дружеството от 30 години, за пръв път имал случай, налагащ му да се притече на помощ на болен роднина, което довело до забавянето.

Административно наказващият орган изпраща представител, който моли НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, и отхвърля аргументите за маловажност на случая. Претендира се юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, приема за установено следното:

1. По допустимостта на жалбата.

Жалбата е подадена в срок и е допустима.

2. Относно нарушението на процесуалния закон.

Разглеждайки обжалваното наказателно постановление и актът, въз основа на който същото е било издадено, съдът намира, че не са налице съществени нарушения на процедурата по издаването му по ЗАНН. Налице са достатъчно пълни и точни описания на нарушението; актът и наказателното постановление съдържат всички реквизити, изисквани от ЗАНН; издадени са от компетентни за всяко от действията съответни органи (видно от приложеното по преписката заверено копие на Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, във връзка с компетентността на актосъставителя и АНО); налице е съответствие между текстовата част на АУАН и НП; нарушените законови разпоредби са посочени в АУАН и НП по непротиворечив начин, тоест не се констатира нарушение по чл. 42 и 57 от ЗАНН.

3. Относно приложението на материалния закон.

от фактическа страна:

По делото е установено като безспорно следното:

При извършена на 03.08.2021 г. проверка в информационната система на НАП по данъчно осигурителната сметка на *****, с ЕИК по *****, във връзка с прихващане или възстановяване на ДДС, инспекторите по приходите към ТД на НАП-София, офис „Център“, в лицето на свидетелите П.Д. и Е.Л., установили, че Декларация образец № 6 „Данни за дължими вноски и данък по чл. 42 от ЗДДФЛ“ за месец май 2021 г. била подадена от дружеството, в качеството му на осигурител, на 09.07.2021 г., по интернет, чрез квалифициран електронен подпис и приета с генериран код от информационната система на НАП, протокол № 22000214113462/09.07.2021 г.

Допуснат като свидетел и разпитан в с. з., св. Ивайло Дилински заявява, че работи в горепосоченото дружество като единствения счетоводител от 1992 г. и в неговите задължения е било подаването на ежемесечната Декларация Образец № 6. През юни 2021 г. св. Дилински имал личен проблем със заболял от Ковид негов роднина – чичо му Георги Дилински, който живеел сам в гр. Правец и се нуждаел от помощ. Поради тази причина св. Дилински отишъл да се грижи за него и това довело до забавянето по подаване на декларацията. Уточнява, че всички осигуровки били надлежно внесени в срок.

от правна страна и по доказателствата:

Така установената фактическа обстановка се доказва от събраните на съдебното производство гласни доказателства – показанията на свидетелите по осъществяване на проверката П.Д. и Е.Л., от неоспорените показания на св. Ивайло Дилински, както и от приложените по делото писмени доказателства – заверено копие от протокол № 22000214113462/09.07.2021 г.

Гласните доказателства са подробни, логични, необорени и кореспондиращи помежду си, поради което следва да бъдат кредитирани изцяло. Същите кореспондират и на писмените доказателства, като в съвкупност с тях допринасят за установяване на фактическата обстановка. Последната не се опровергава от нито едно гласно или писмено доказателство. Следва да се има предвид, че жалбоподателя не оспорва фактите по делото, а излага аргументи за „маловажност“ на случая.

При така установената фактическа обстановка, безспорно е доказано, че *********, в качеството му на работодател и *осигурител* по смисъла на чл. 5, ал. 1 от КСО, е бил задължен по смисъла на чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО, периодично да представя в Националната агенция за приходите декларация (Декларация Образец № 6) за сумите за дължими осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите" и данък по [Закона за данъците върху доходите на физическите лица](#); декларация за сумите за осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване и за допълнителното задължително пенсионно осигуряване се подава и за лицата по [чл. 4, ал. 5 и 9](#). По смисъла на чл. 5, ал. 6 от КСО, съдържанието, сроковете, начинът и редът за подаване и съхраняване на декларациите по ал. 4 се определят с наредба, издадена от министъра на финансите. В случая това е Наредба № Н-13/17.12.2019 г.

Съгласно чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г., Декларация образец № 6 „Данни за дължими вноски и данък по чл. 42 от ЗДДФЛ“ се подава се в съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите от работодателите, осигурителите и техните клонове и поделения за дължимите осигурителни вноски и вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите" – едновременно с подаване на декларация образец № 1. Съответно, съгласно чл. 4, ал. 1, т. 1, б. «а», пр. 1 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г., Декларация образец № 1 се подава в съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите от работодатели, осигурители и техните клонове и поделения – за всеки календарен месец до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните.

Фактите по делото непротиворечиво сочат, че за месец май 2021 г. осигурителят ********* е подал горепосочената Декларация образец № 6 на 09.07.2021 г. или със закъснение от 14 дни, спрямо законоустановения срок по чл. 4, ал. 1, т. 1, б. „а“, пр. 1 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. По този начин, посредством закъснението си от подаване в срок на Декларация Образец № 6 за месец май 2021 г., на 26.06.2021 г. дружеството с

бездействието си е осъществило формално нарушение на чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г., вр. чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО. На посоченото нарушение безспорно съответства приложената от АНО санкционна разпоредба на чл. 355, ал. 1 от КСО (*«Който наруши разпоредбите на [чл. 5, ал. 4](#) и [чл. 6, ал. 9](#) и разпоредбите на нормативните актове по прилагането им, както и който не подаде или не подаде в срок декларация с данните по [чл. 5, ал. 4](#) или декларация от самоосигуряващо се лице, се наказва с глоба от 50 до 500 лв. за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция за едноличните търговци и юридическите лица в размер от 500 до 5000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.»*).

Съдът обаче счита, че са налице предпоставки случаят да бъде третиран като «маловажен» по смисъла на действащата към момента на изготвяне на настоящия съдебен акт дефинитивна разпоредба на § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН (*«"Маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид»*), не само поради липсата на отегчаващи обстоятелства, но и поради наличието на множество смекчаващи такива, които АНО, след като е бил длъжен, не е отчел и обсъдил. На първо място нарушението (доколкото не се сочи противното) е осъществено за първи път. На второ място, от нарушението не са произтекли никакви вредни последици за осигурени работници и служители, както и за държавния фиск. На трето място, в случая се касае за нарушение със значително по-ниска степен на обществена опасност, доколкото не се касае въобще за неподаване на Декларация Образец № 6, а за подаване на същата със закъснение, което е от 14 дни и не може да се приеме в никакъв случай за значително. Отделно от това, което е и най-същественото, последиците от нарушението са отстранени по собствена инициатива на дружеството още преди самата проверка, както и преди образуване на административно-наказателното производство. Макар да е ангажирана така наречената от съдебната практика «безвиновна отговорност на юридическо лице», съдът не може да пренебрегне неоспорените факти, че причината за закъснението е инцидентна и дължаща се на чисто житейски проблем на единствения счетоводител, отговарящ за подаване на декларациите на осигурителя. На последно място, самото административно-наказателно производство е постигнало целите на административните наказания, заложили в чл. 12 от ЗАНН, още с момента на издаване на АУАН, поради което налагането на имуществената санкция дори и в минималния ѝ размер е било прекомерно тежко и излишно.

Гореизложеното дава основание на въззивната инстанция да отмени атакуваното НП, поради маловажност на случая, като същевременно приложи новата и действаща към момента на изготвяне на настоящото решение разпоредба на чл. 63, ал. 2, т. 2 от ЗАНН, даваща правомощия на съда *да отмени наказателното постановление и да предупреди нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид,*

*представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено **административно** наказание. Това е така, доколкото в ПЗР на ЗИДЗАНН от 2020 г. не са предвидени особени правила за влизане в сила на процесуалните норми, но по силата на ограничителното препращане, съдържащо се в чл. 84 от ЗАНН, приложение следва да намери чл. 3 от НПК, съгласно който разпоредбите на НПК се прилагат от влизането им в сила и за процесуалните действия, които предстоят по незавършени наказателни производства.*

По отношение на претендираното юрисконсултско възнаграждение, съдът следва да посочи, че съдебният акт по чл. 63, ал. 2, т. 2 от ЗАНН е различен от отменителния по чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, доколкото в случая НП се отменя не поради неправилно приложение на материалния закон или допуснати съществени процесуални нарушения, а поради наличие на хипотезата на чл. 28 от ЗАНН, която не променя извода за наличие на административно нарушение, а предвижда единствено отпадане на наложената административна санкция срещу задължително предупреждение, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Неслучайно законодателят говори за „нарушителя“ при приложение на разпоредбата на чл. 63, ал. 2, т. 2 от ЗАНН. Тази особеност на съдебния акт по чл. 63, ал. 2, т. 2 от ЗАНН дава основание на въззивната инстанция да счита, че в полза на АНО следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. С оглед гореизложеното, искането на упълномощения юрисконсулт на АНО за присъждане на разноски се явява основателно по аргумент на чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 от ЗАНН (в сила към момента на изготвяне на настоящото решение), с оглед процесуалното представителство в рамките на въззивното производство. В тази връзка, на основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правна помощ („Възнаграждението за защита в производства по [Закона за административните нарушения и наказания](#) е от 80 до 150 лв.“) ***** следва да заплати в полза на НАП сумата от 80 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 2 от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 606631-F628035/15.10.2021 г., издадено от Росица Тодорова-Стойкова - Директор на офис „Център“ при ТД на НАП-София, на *****, с ЕИК по *****, поради „маловажност“ на случая по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, като **ПРЕДУПРЕЖДАВА** нарушителя *****, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 от ЗАНН, ***** да заплати в полза на НАП сумата от 80 (осемдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен Съд – София-град в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____